

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/19/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201097
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201097.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: TKÁČ, s.r.o., so sídlom Nižná Polianka č. 110, 086 36 Nižná Polianka, IČO: 36 446 149, právne zastúpený: Procházka & partners, spol. s.r.o., so sídlom Búdková 4, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. záznamu: 12248/2014, č. spisu: 2167/2014-640 zo dňa 24. apríla 2014 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 137/2014 - 99 zo dňa 8. októbra 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 137/2014 - 99 zo dňa 8. októbra 2015 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. záznamu: 12248/2014, č. spisu: 2167/2014-640 zo dňa 24. apríla 2014 v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím č.k. 500/1950/17628/2012 zo dňa 15. januára 2014 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 766,62 eur na účet právneho zástupcu žalobcu Procházka & partners, spol. s.r.o., Búdková 4, 811 04 Bratislava v lehote 30 dní.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 1S 137/2014 - 99 zo dňa 8. októbra 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného - Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2014 č. záznamu: 12248/2014, č. spisu: 2167/2014-640 v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa - Pôdohospodárskej platobnej agentúry zo dňa 15.01.2014, č. konania: 500/1950/17628/2012 a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a konanie mu predchádzajúce, posudzujúc zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného v intenciách zákona č. 543/2007 Z.z., citujúc právnu úpravu ustanovenú v právnych normách ust. § 1 ods. 1, 2, § 7 ods. 1 písm. a/, § 17 ods. 1 citovaného zákona, ďalej v intenciách nariadenia vlády č. 488/2010 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb v znení neskorších predpisov, citujúc právnu úpravu ustanovenú v právnych normách ust. § 1 ods. 1, 2, § 2 ods. 1, 2, § 8 ods. 1, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2, v intenciách nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z., citujúc právnu úpravu ustanovenú v právnych normách ust. § 57 ods. 1 písm. a/, ods. 2, 4, v intenciách nariadenia vlády SR 114/2009 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou doplnkových národných platieb v rastlinnej výrobe, citujúc právnu úpravu ustanovenú v právnych normách ust. § 2, § 4 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, a dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť s poukazom na ust. § 250j ods. 1 O.s.p..

Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že Pôdohospodárska platobná agentúra (ďalej aj PPA) na základe žiadosti žalobcu zo dňa 18.04.2012 rozhodnutím č. 500/1950/17258/2012 dňa 11.07.2013 neschválila žiadateľovi (žalobcovi) poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v zmysle § 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z., vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach v zmysle § 57 nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z., doplnkovej platby na plochu v zmysle § 2 nariadenia vlády SR č. 114/2009 Z.z., platby na agroenvironmentálne opatrenie v zmysle § 39 nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z. a súčasne rozhodla o vylúčení z poskytovania podpory vo výške 78.306,10 eur. PPA neschválila poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu (SAPS), vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach (LFA), platby na agroenvironmentálne opatrenie (AE) žiadateľovi TKÁČ s.r.o., Nižná Polianka (žalobcovi) a súčasne rozhodla o vylúčení tohto účastníka z poskytovania podpory vo výške 78.306,10 eur. Platobná agentúra rozhodnutie odôvodnila porušením ust. § 2 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z., v predmetnom rozhodnutí bolo uložené žalobcovi zníženie platby na SAPS z dôvodu nedodržania deklarovanej výmery za celý dotačný titul so zistením úmyslu v zmysle čl. 57 a 60 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009 z 30.11.2009, pokiaľ ide o krížové plnenie, moduláciu a integrovaný správny a kontrolný systém v rámci schém priamej podpory pre poľnohospodárov ustanovených uvedeným nariadením, ako aj podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o krížové plnenie v rámci schém podpory ustanovenej pre odvetvie vinohradníctva a vinárstva v platnom znení, nariadenie Komisie (ES) č. 1122/2009, platba na LFA a na AE bola znížená podľa čl. 16 nariadenia Komisie (EÚ) č. 65/2011, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov a krížového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka.

Na základe odvolania žiadateľa - žalobcu proti uvedenému prvostupňovému správne rozhodnutiu rozhodol odvolací správny orgán rozhodnutím č. záznamu 27656/2013, č. spisu 3714/2013-640 zo dňa 09.10.2013 tak, že predmetné prvostupňové rozhodnutie zrušilo. Z odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia vyplynulo, že podľa právneho názoru ministerstva, platobná agentúra v novom konaní musí opätovne preskúmať jednotnú žiadosť a všetky predložené dôkazy, pričom bolo zistené, že žalobca si dňa 18.04.2012 podal na regionálnom pracovisku PPA Prešov jednotnú žiadosť na rok 2012 registrovanú pod č. 8080009842.

Ďalej krajský súd z administratívneho spisu zistil, že v dňoch 09.01.-10.01.2013 a 28.01.2013 na žiadateľom deklarovaných pozemkoch bola vykonaná kontrola na mieste z dôvodu rozporu pri krížových kontrolách. Kontrolná skupina v správe z KNM uviedla, že žiadateľ prehlásil, že na kultúrnych dieloch, ktoré deklarovali aj spoločnosti AGRO BESKYD REAL, s.r.o. a AGRO BESKYD, s.r.o., nič nerobil, t.j. nehospodáril. Z uvedeného dôvodu kontrolná skupina vykonala kontrolu na mieste na kultúrnych dieloch bez účasti žiadateľa. Žiadateľ následne kontaktoval kontrolnú skupinu, ktorej oznámil, že nevedel, že do obhospodarovania patrí aj pasenie a on pasie na pätnástich až sedemnástich kultúrnych dieloch. Následne ho kontrolná skupina vyzvala, aby svoje tvrdenia preukázal. Žiadateľ požadované dokumenty predložil 15.02.2013. Kontrolná skupina ich priložila k správe z kontroly na mieste a dospela k záveru, že uvedené listiny sú relevantné voči predmetu kontroly a zodpovedajú skutkovému stavu

zistenému na sporných kultúrnych dieloch. Na základe týchto skutočností priznala na sporných kultúrnych dieloch výmeru 0,00 ha.

Pred vydaním nového rozhodnutia zaslala platobná agentúra žiadateľovi dňa 06.12.2013 výzvu č. 500/1590/2013 na uplatnenie práva podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku a zároveň určila žiadateľovi lehotu 5 dní na zaslanie vyjadrenia a podkladov pred vydaním nového rozhodnutia. Žiadateľ uviedol, že spoločnosť TKÁČ, s.r.o. bola od roku 2004 bez akejkoľvek pochybnosti jediným užívateľom poľnohospodárskych pozemkov v katastrálnych územiach obcí K. a I. B. Ďalej uviedol, že uplatnenie nároku na podporu spoločnosťami AGRO BESKYD s.r.o. a AGRO BESKYD REAL s.r.o. bolo od samého začiatku protiprávne. Následne bolo vydané rozhodnutie, pri ktorom vydávaní PPA vychádzala z výsledkov správy z kontroly na mieste, súčasne z výsledkov dokazovania, keď vyzvala žiadateľa, ako aj ostatné dotknuté osoby v zmysle § 16b na preukázanie práva užívania k predmetnej pôde.

Krajský súd konštatoval, že z administratívneho spisu je zrejmé, že v určenej lehote predložili doklady k užívaciemu vzťahu dotknuté osoby, a to AGRO BESKYD s.r.o. a AGRO BESKYD REAL s.r.o.. Žiadateľ (žalobca) v tejto lehote požadované doklady nepredložil, preto mu bol zo strany prvostupňového správneho orgánu ustanovený náhradný termín predloženia dokladov do 30.01.2013, tento však ani túto lehotu nedodržel. Platba na SAPS bola znížená z dôvodu nedodržania deklarovanej výmery na celý dotačný titul bez zistenia úmyslu v zmysle čl. 57 a 58 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009. V prípade žiadateľa naddeklarácia na SAPS predstavovala 199,03 ha, t.j. 112,33 % stanovenej plochy, a preto žiadateľovi nebola poskytnutá žiadna pomoc na plochu. Žiadateľ bol zároveň vylúčený z poskytovania podpory vo výške 34.621,27 eur. Platba na LFA bola znížená v zmysle čl. 16 nariadenia Komisie (EÚ) č. 65/2011. Platba na AE bola znížená v zmysle vyššie citovaného čl. 16 nariadenia Komisie (EÚ) č. 65/2011. Platba na DPP nebola poskytnutá v zmysle § 4 ods. 4 a 10 nariadenia vlády SR č. 114/2009 Z.z.. Keďže platobná agentúra dospela k záveru, že žiadateľ nie je oprávnený na poskytnutie podpory, postup pri výpočte výšky podpory, ako aj výšku naddeklarácie uviedla v špecifikácii platieb v prílohe, ktorá sa stala neoddeliteľnou súčasťou prvostupňového rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného dňa 24.04.2014. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva právny názor, ktorý sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu (PPA).

Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 10 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. krajský súd konštatoval, že žiadateľ o priamu platbu je povinný na požiadanie PPA riadne preukázať vlastnícky, nájomný alebo užívateľský vzťah k pôde a predložiť doklady súvisiace s kontrolou krížového plnenia. Zo zisteného stavu veci vyplýva, že prvostupňový správny orgán zistil nezrovnalosti, o ktorých žalobcu riadnym spôsobom upovedomil a poučil, že uvedené nedostatky môžu mať vplyv na výšku požadovanej podpory. Zo spisu krajský súd považoval za nesporne preukázané, že po vykonaní administratívnych kontrol pretrvávala viacnásobná deklarácia pozemkov, z ktorého dôvodu PPA vykonala kontrolu na mieste za účasti všetkých zainteresovaných subjektov.

Krajský súd poukazom na právnu úpravu ustanovenú v ust. § 2 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z., v ust. § 2 ods. 1, ods. 3 nariadenia vlády SR č. 114/2009 Z.z., v ust. § 36 ods. 1, § 37 ods. 1 písm. a/, § 57 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z., konštatoval, že v preskúmanej veci je nesporné, že PPA požiadala žalobcu, ako aj ostatné subjekty na preukázanie skutočnosti reálneho obhospodarovania sporných dielov pôdnych blokov. Žalobca doklady predložil až po opakovanej výzve dňa 15.02.2013. Podľa záverov PPA podklady preukazujúce obhospodarovanie sporných kultúrnych dielov, ktoré preukazovali ostatné subjekty, zodpovedali skutkovému stavu, ktorý bol zistený v teréne počas kontroly na mieste. Žalobcom predložené doklady boli akceptované a v správnom konaní posúdené, ale neboli vyhodnotené ako relevantné. Na základe takto zisteného skutkového stavu žalobcovi nebola priznaná výmera sporných KD.

Krajský súd v danej súvislosti upriamil pozornosť na vyhlásenie žalobcu, ktoré urobil na mieste

vykonávania kontroly o neobhospodarovaní sporných kultúrnych dielov, až následne žalobca tvrdil, že na sporných KD pasie dobytok, avšak túto skutočnosť nijakým spôsobom nepreukázal.

Podľa názoru krajského súdu prvostupňový správny orgán zistil v administratívnom konaní dostatočným spôsobom skutkový stav, z ktorého vyvodil aj správne právne závery, prvostupňový správny orgán oprávnené nepriznal žalobcovi výmeru sporných KD, keďže žalobca nespĺnil podmienky a v ustanovenej lehote právo užívania k pôde nepreukázal, pričom prvostupňový správny orgán v danom prípade postupom podľa § 16b ods. 2 zákona č. 543/2007 Z.z. rozhodoval podľa osobitného predpisu, ktorým v tomto prípade je nariadenie Komisie (ES) č. 1122/2009 a nariadenie Komisie (EÚ) č. 65/2011.

Krajský súd nesúhlasil s námietkou žalobcu uvedenou v žalobe, ktorou namietal nezákonnosť rozhodnutia, z dôvodu nepreskúmateľnosti a nedostatku dôvodov. Vo vzťahu k tejto námietke uviedol, že rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu sú v súlade s ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku. Žalovaný sa vysporiadal so všetkými námietkami a dôkazmi, ktoré na podporu svojich tvrdení predložil žalobca. Táto skutočnosť je z obsahu oboch preskúmaných rozhodnutí nesporná. Rovnako je nesporné, že žalovaný správny orgán žalobcom predložené doklady akceptoval, posúdil, avšak vyhodnotil ich ako irelevantné.

K námietke žalobcu, ohľadom nerešpektovania právneho názoru odvolacieho orgánu, krajský súd poukázal na to, že celý priebeh správneho konania je opísaný podrobným spôsobom v preskúmaných rozhodnutiach. Ministerstvo zrušilo rozhodnutie PPA rozhodnutím č. 16094/2013 zo dňa 05.06.2013 a súčasne uložilo PPA povinnosť posúdiť listinné podklady predložené žiadateľom. Konštatoval, že PPA v rámci nového konania dňa 11.07.2013 vydala druhé rozhodnutie s rovnakým číslom, ktorým opakovane rozhodla o neschválení požadovaných podpôr SAPS, LFA a AEO a o vylúčení žiadateľa z poskytovania podpory v sume 78.306,10 eur. Z rozhodnutia je však nesporné, že PPA doplnila predmetné rozhodnutie o dotačný titul DPP, ako aj o odôvodnenie.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom žalovaných správnych orgánov a dospievajúc k záveru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona, žalobu podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správny rozhodnutím zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

Žalobca v dôvodoch odvolania namietal, že napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a konanie má aj iné vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Predovšetkým žalobca namietal, že krajský súd zaťažil svoje konanie inou vadou konania, ktorá má za následok nepreskúmateľnosť a svojvoľnosť napadnutého rozsudku. Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 157 ods. 2 O.s.p. a judikatúru najvyššieho súdu publikovanú v Zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu pod č. R 111/1998 z 28.08.1997, sp.zn. 2 Cdo 5/1997, ako aj na ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu - napr. 1Cdo 140/2009, 2M Cdo 18/2008, 3Cdo 290/2009, 4Cdo 310/2009, 5Cdo

290/2008 a 7Cdo 109/2011, žalobca uviedol, že krajský súd sa celkovo venoval argumentácii k námietkam žalobcu v šiestich odsekoch svojho odôvodnenia, pričom napriek tomu na žiadnom mieste svojho odôvodnenia nereaguje a nevysporiada sa s argumentáciou žalobcu, ktorá smerovala proti právnenému posúdeniu veci v napadnutom správnom rozhodnutí zo strany žalovaného. Zdôvodnenie správnosti právneho posúdenia žalovaného krajským súdom žalobca považoval teda za nedostatočné. Zdôraznil, že z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu nie je zrejmé, ako sa krajský súd vysporiadal s námietkami právneho posúdenia žalobcu.

Ďalej žalobca namietal, že krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodol po právnej stránke nesprávne. Podľa názoru žalobcu z nedostatočného zdôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu je zrejmé, že krajský súd sa týmito námietkami riadne nezaoberal, majúť za to, že pokiaľ by tak urobil, musel by dospieť k správnosti záverov žaloby. Zdôraznil, že dôvodom je skutočnosť, že žalobca požiadal jednotnou žiadosťou v zmysle čl. 10 a 12 nariadenia Komisie (EU) č. 1122/2009 o podporu formou SAPS, LFA, DPP a formou platby na AEO, pričom splnil všetky uvádzané podmienky pre priznanie podpôr uvedenými formami. Poukazom na skutkové zistenia, z ktorých je zrejmé, že podporu na poľnohospodársku pôdu na rovnaké pôdne bloky, resp. ich časti rovnakou formou si uplatnili aj iné dva subjekty (AGRO BESKYD, s.r.o., AGRO BESKYD REAL, s.r.o.) žalobca uviedol, že postup PPA v prípade, že sa o poskytnutie podpory na poľnohospodársku pôdu uchádza len jeden žiadateľ upravuje § 16a zákona č. 543/2007 Z.z. a v prípade, že sa o podporu uchádzajú dvaja alebo viacerí žiadatelia postupuje PPA podľa § 16b uvedeného zákona, ktorý postup však PPA nerešpektovala. Žalobca citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 16b ods. 1 uvedeného zákona tvrdil, že vzhľadom na to, že o poskytnutie podpory sa na tú istú poľnohospodársku pôdu uchádzali viacerí žiadatelia, mala PPA vyzvať všetkých žiadateľov o dokladovanie užívacieho titulu k tejto pôde. Namietal, že PPA ako aj žalovaný však skúmali len existenciu týchto titulov v prípade žalobcu a aj to nedostatočne. Zdôraznil, že súčasne mala PPA povinnosť vyhodnotiť existenciu užívacích titulov u ostatných žiadateľov, resp. ich platnosť, vo vzťahu k posudzovaniu predbežnej otázky podľa § 40 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ktorú povinnosť mala PPA z dôvodu, že AGRO BESKYD, s.r.o., AGRO BESKYD REAL, s.r.o. predložili niekoľko nájomných zmlúv, ktoré sú neplatné, pretože boli uzatvorené pred skončením nájomných vzťahov uzatvorených so žalobcom a následne mala PPA po identifikácii užívacích titulov pokračovať v konaní len so žalobcom a to v zmysle § 16a zákona č. 543/2007 Z.z.. Namietal, že PPA uvedeným zákonom predpísaným postupom sa neriadila, ktorý nedostatok nenapravil ani žalovaný.

Ďalej žalobca namietal, že napadnuté rozhodnutie trpí vadami nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a vadou nezrozumiteľnosti, čo zakladá dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia. Citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 46 a v § 47 ods. 3 správneho poriadku a skutkové zistenia vyplývajúce z rozhodnutí žalovaného zo dňa 09.10.2013 žalobca tvrdil, že dôvodom zrušenia predošlého prvostupňového rozhodnutia bolo stotožnenie sa s námietkami žalobcu o absencii zrozumiteľného odôvodnenia prvostupňového správneho rozhodnutia, pričom po vydaní uvedeného druhostupňového správneho rozhodnutia PPA vo veci znova konala a vydala ďalšie prvostupňové rozhodnutie dňa 24. októbra 2013, ktoré žalovaný opäť z tých istých dôvodov nepreskúmateľnosti zrušil ako nezákonné rozhodnutie z 30. decembra 2013 a následne v novom konaní bolo vydané prvostupňové rozhodnutie, ktoré bolo potvrdené napadnutým správnym rozhodnutím. Žalobca tiež zdôraznil, že prvostupňové rozhodnutie v odsekoch odôvodnenia, ktoré predstavujú jadro odôvodnenia, bolo úplne totožné s odôvodnením zrušeného predošlého prvostupňového rozhodnutia, ktoré žalovaný zrušil ako nezákonné predošlým odvolacím rozhodnutím. Podľa názoru žalobcu zo strany PPA a žalovaného nie je učené zadost' ustanoveniam § 46 a 47 ods. 3 správneho poriadku, ak PPA len mechanicky skopírovala odôvodnenia zo svojich predošlých rozhodnutí a navyše také odôvodnenia, ktoré boli žalovaným skôr zrušené ako nezákonné. Žalobca považoval za nedostatočné, ak žalovaný tento odklon od svojho predošlého opačného právneho názoru riadne nezdôvodnil tak, aby dôvody, ktoré ho k tomu viedli, boli poznateľné aj účastníkovi konania nielen správnenému orgánu. Žalobca tiež namietal, že žalovaný úplne rezignoval na povinnosť vyrovnáť sa s návrhmi a námietkami účastníkov, nielen vymenovať podklady, ktoré tvorili podklad pre vydanie rozhodnutia, ale skutočne sa s návrhmi a požiadavkami účastníkov vysporiadať a uviesť jednotlivé úvahy pri hodnotení toho, ktorého dôkazu. Trval na tom, že pokiaľ krajský súd na uvedené námietky neprihliadol, posúdil predmetnú vec v napadnutom rozsudku po

právnej stránke nesprávne, zakladajúce dôvod pre zmenu napadnutého rozsudku podľa § 250ja ods. 3 prvá veta O.s.p..

Žalobca dodatočne v odvolacom konaní predložil listinné doklady.

III.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

V dôvodoch vyjadrenia žalovaný uviedol, že s odvolacími dôvodmi uvedenými žalobcom v jeho odvolaní nesúhlasí. Zotrvával na svojich predchádzajúcich písomných vyjadreniach ako i ústnych vyjadreniach uvedených na pojednávaní dňa 08.10.2015. Vyslovil názor, že správne orgány oboch stupňov vec správne právne posúdili, dostatočne a riadne zistili skutkový stav veci, ktorý bol náležite právne posúdený a taktiež sa dostatočne vysporiadali so všetkými námietkami a dôkazmi, ktoré na podporu svojich tvrdení predložil žalobca. Napadnuté rozhodnutie považoval za zákonné, opierajúce sa o dôkazy riadne zistené a zadokumentované.

Žalovaný považoval za zákonný taktiež rozsudok krajského súdu, majúci za to, že krajský súd vec správne právne posúdil, podrobne zistil skutkový stav, z ktorého vychádzal, pričom v konaní nezistil takú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zrušenie napadnutého rozhodnutia. Námietky žalobcu považoval za nedôvodné.

K listinným dôkazom predloženým žalobcom v odvolacom konaní žalovaný uviedol, že zotrváva na svojich predchádzajúcich písomných vyjadreniach predložených krajskému súdu dňa 30.07.2014 a 17.12.2015, ako aj ústneho vyjadrenia na pojednávaní dňa 08.10.2015. Trval na tom, že v správnom konaní sa dostatočne vysporiadal s podaniami a dôkazmi žalobcu, ktoré predložil na podporu svojich tvrdení a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol všetky skutočnosti a okolnosti, ktoré boli podkladom napadnutého rozhodnutia a ktoré mali vplyv na neposkytnutie podpôr žalobcovi. Doplňenie dôkazov zo strany žalobcu po vydaní rozsudku o odmietnutí žaloby a následne po podaní odvolania žalovaný považoval za irelevantné, majúci za to, že ak mal žalobca uvedené dokumenty k dispozícii pri podaní žaloby, mal ich predložiť ako dôkazy spolu so žalobou.

IV.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia

žalovaného - Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2014 č. záznamu: 12248/2014, č. spisu: 2167/2014-640 v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa - Pôdohospodárskej platobnej agentúry zo dňa 15.01.2014, č. konania: 500/1950/17628/2012 a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

Predmetom preskúvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým rozhodnutím žalovaný s konečnou platnosťou rozhodol o jednotnej žiadosti na rok 2012, ktorú dňa 18.04.2012 žalobca podal v zmysle č. 10 a 12 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009 z 30.11.2009, a v ktorej žiadal o poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu (SAPS) na deklarovанú výmeru 376,21 ha, podpory formou doplnkovej platby (DPP) na plochu deklarovанú výmerou 79,42 ha a podpory formou vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach (LFA) na deklarovанú výmeru 376,21 ha, ako aj podpory formou platby na agroenvironmentálne opatrenie (AEO), tak, že jej nevyhovelo a žalobcovi neschválil poskytnutie podpory formou SAPS, LFA, DPP a podpory formou platby na AEO.

Odvolačí súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Najvyšší súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a konania mu predchádzajúceho v rozsahu odvolacích námietok odvolací súd mal preukázať, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite nepostupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie, majúce za následok, nesprávne zistenie skutkových okolností vo veci a nesprávne vyhodnotenie skutkových zistení vo vzťahu k žalobným námietkám, čo viedlo krajský súd k

nesprávneho záveru o zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím.

Z predloženého spisu krajského súdu odvolací súd zistil, že žalobca predovšetkým namietal, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže PPA postupovala v konaní o jeho žiadosti v rozpore s § 16a v spojení s § 16b zákona č. 543/2007 Z.z. potom ako zistila, že podporu na poľnohospodársku pôdu na rovnaké pôdne bloky, resp. ich časti si uplatnili aj spoločnosti AGRO BESKYD s.r.o., Bardejov a AGRO BESKYD REAL s.r.o.. Podľa názoru žalobcu, PPA, keď identifikovala, že o poskytnutie podpory sa uchádzajú traja žiadatelia, mala vyzvať žiadateľov, aby preukázali právo užívania k pôde zákonným spôsobom, následne mala PPA povinnosť vyhodnotiť existenciu týchto užívacích titulov všetkých žiadateľov, resp. ich platnosť na spôsob predbežnej otázky podľa § 40 zákona o správnom konaní.

Žalobca ďalej namietal, že preskúmané rozhodnutie je nezrozumiteľné, nakoľko je v rozpore s ust. § 46 a § 47 ods. 3 správneho poriadku, keďže žalovaný sa nijak nevysporiadal s podaniami a dôkazmi, ktoré na podporu svojich tvrdení predložil žalobca, poukazom na to, že prvostupňové rozhodnutie je v odsekoch odôvodnenia úplne totožné s odôvodnením zrušeného predošlého prvostupňového rozhodnutia, ktoré žalovaný zrušil ako nezákonné predošlým odvolacím rozhodnutím (č. záznamu 27656/2013, č. spisu 3714/2013-640 zo dňa 09.10.2013 a č. záznamu 36215/2013, č. spisu 5061/2013-640 zo dňa 30.12.2013).

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, tvoriaceho prílohu spisu krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa žalobným námietkam nevenoval dostatočnú pozornosť a svoje skutkové zistenia a právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia náležite neodôvodnil, majúce za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa pre nedostatok dôvodov.

Medzi účastníkmi v danom prípade nie je sporné, že žalobca jednotnou žiadosťou na rok 2012 z 18.04.2012 podľa č. 10 a 12 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009 z 30.11.2009 žiadal o poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu (SAPS) na deklarovanú výmeru 376,21 ha, podpory formou doplnkovej platby (DPP) na plochu deklarovanú výmerou 79,42 ha a podpory formou vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach (LFA) na deklarovanú výmeru 376,21 ha, ako aj podpory formou platby na agroenvironmentálne opatrenie (AEO). Taktiež nie je sporné, že podporu na poľnohospodársku pôdu na rovnaké pôdne bloky, resp. ich časti si uplatnili aj spoločnosti AGRO BESKYD s.r.o., Bardejov a AGRO BESKYD REAL s.r.o..

Sporným medzi účastníkmi je však postup PPA o žiadostiach viacerých žiadateľov o poskytnutie podpory na poľnohospodársku pôdu na rovnaké pôdne bloky, resp. ich časti, keď žalobca tvrdil, že PPA postupovala v rozpore s § 16a v spojení s § 16b zákona č. 543/2007 Z.z. a žalovaný správny orgán trval na tom, že v konaní o žiadosti žalobcu v danej veci sa postupovalo v súlade so zákonom.

Podľa § 16a ods. 1, 2, 3 zákona č. 543/2007 Z.z., účinného k 31.12.2014, ak žiadosť o poskytnutie podpory na poľnohospodársku pôdu podal len jeden žiadateľ a spĺňa podmienky na poskytnutie podpory (Napríklad nariadenie (ES) č. 73/2009 v platnom znení, nariadenie Komisie (ES) č. 1122/2009 v platnom znení, nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 499/2008 Z.z. v znení neskorších predpisov, nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 488/2010 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb v znení neskorších predpisov), (ďalej len "ustanovené podmienky"), platobná agentúra rozhodne o poskytnutí podpory tomuto žiadateľovi. Proti rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, ani nie je preskúmateľné súdom. (§ 247 až 250k Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov)

Ak žiadosť o poskytnutie podpory na poľnohospodársku pôdu podal len jeden žiadateľ, ale pri posudzovaní žiadosti sa zistilo, že nespĺňa ustanovené podmienky, platobná agentúra rozhodne podľa osobitného predpisu. (Napríklad čl. 58 nariadenia (ES) č. 1122/2009 v platnom znení, čl. 16 nariadenia

Komisie (EÚ) č. 65/2011 z 27. januára 2011, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov a krížového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka (Ú.v. EÚ L 025, 28.01.2011) v platnom znení.)

Ak žiadosť o poskytnutie podpory na poľnohospodársku pôdu podal žiadateľ, ktorý nespĺňa na určitej ploche ustanovené podmienky a podmienky podľa osobitného predpisu, (Napríklad čl. 3 až 6 nariadenia (ES) č. 73/2009 v platnom znení) k 30. júnu 2003 platobná agentúra rozhodne o neposkytnutí podpory na túto plochu.

Podľa § 16b ods. 1, 2 zákona č. 543/2007 Z.z. ak žiadosť o poskytnutie podpory na tú istú poľnohospodársku pôdu podali viacerí žiadatelia, platobná agentúra ich vyzve, aby v lehote, ktorú im zároveň určí, preukázali plnenie ustanovených podmienok a právo užívania k pôde; právom užívania k pôde sa rozumie právo túto pôdu užívať ako vlastníka, nájomca alebo na základe iného právneho dôvodu. (Napríklad § 22 ods. 2 zákona

č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov, § 12a zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov v znení zákona č. 571/2007 Z.z.)

Ak sa postupom podľa odseku 1 preukáže, že právo užívania k pôde má len jeden žiadateľ, na konanie o jeho žiadosti sa použijú ustanovenia § 16a. O žiadosti ostatných žiadateľov platobná agentúra rozhodne podľa osobitného predpisu. (Napríklad čl. 58 nariadenia (ES) č. 1122/2009 v platnom znení, čl. 16 nariadenia Komisie (EÚ) č. 65/2011 z 27. januára 2011, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov a krížového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka (Ú.v. EÚ L 025, 28.1.2011) v platnom znení.)

Podľa § 16c ods. 1, 2 zákona č. 543/2007 Z.z. ak žiadosť o poskytnutie podpory na tú istú poľnohospodársku pôdu podali viacerí žiadatelia a postupom podľa § 16b ods. 1 sa zistilo, že právo užívania žiadateľov k pôde je sporné, platobná agentúra na spornej výmere neurčí stanovenú plochu (Čl. 2 ods. 23 nariadenia (ES) č. 1122/2009 v platnom znení.) a v súlade s ustanovenými podmienkami rozhodne podľa osobitného predpisu. (Napríklad čl. 58 nariadenia (ES) č. 1122/2009 v platnom znení, čl. 16 nariadenia Komisie (EÚ) č. 65/2011 z 27. januára 2011, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov a krížového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka (Ú.v. EÚ L 025, 28.1.2011) v platnom znení.). Proti rozhodnutiu o poskytnutí podpory zníženej o spornú výmeru nie je prípustný opravný prostriedok. (§ 53 až 68 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov.)

Ak sa v konaní pred súdom (§ 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku) preukáže, že jeden zo žiadateľov podľa odseku 1 mal v čase rozhodnutia právo užívania k pôde, a sú zachované lehoty podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, (§ 63 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov) platobná agentúra obnoví konanie podľa všeobecného predpisu o správnom konaní. (§ 62 ods. 1 písm. a/) alebo e/ zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov)

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 543/2007 Z.z. na konanie podľa § 7 ods. 1 písm. a/ a aa/, § 15 a 16 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, 42) ak tento zákon v § 16a až 16d neustanovuje inak.

Podľa § 17a zákona č. 543/2007 Z.z. konanie o poskytnutí podpory na skutočne využívanú poľnohospodársku pôdu, ktoré sa neskončilo do nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončí podľa tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 1, 4 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a

právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v preskúmvanej veci dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v predmetnej veci nepostupovali náležite v súlade s právnou úpravou citovanou vyššie, keď pre ustálenie svojej právnej úvahy si vo veci nežadovávali dostatok skutkových okolností relevantných pre vydanie rozhodnutia, nezistili skutočný stav veci, majúce za následok predčasnosť ich právneho záveru o nesplnení zákonných podmienok žalobcom na priznanie podpory na poľnohospodársku pôdu.

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasť okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodit' z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôkaz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98“). (I.ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750, nález Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 22/06). Judikatúra ústavného súdu tiež kladie dôraz, že v súlade s čl. 1 ods. 1 ústavy s uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastné právne štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality (m. m. PL. ÚS 1/04).

Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny

poriadok.

Z citovaného článku 152 ods. 4 ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu, ako aj iné právnické subjekty realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Z uvedeného vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu povinnosťou mocenských orgánov štátu, ako aj iných právnických subjektov, realizujúc svoju rozhodovaciu právomoc, je nielen konať a rozhodovať na základe a v súlade so zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, ale ich povinnosťou je aj vykladať právnú úpravu a aplikovať ju na posudzovanú vec v súlade s účelom a zmyslom zákona ústavne konformným spôsobom a taktiež v konaní postupovať v súlade s právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR).

Zákonodarca zákonom č. 543/2007 Z.z. upravuje pôsobnosť Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky a pôsobnosť Pôdohospodárskej platobnej agentúry pri poskytovaní podpory 1. v poľnohospodárstve, potravinárstve, lesnom hospodárstve a rybnom hospodárstve z prostriedkov štátneho rozpočtu podľa osobitných predpisov 1), 2. pre pôdohospodárstvo, rozvoj vidieka a rybné hospodárstvo podľa osobitných predpisov 2). (§ 1 ods. písm. a/). Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 7 uvedeného zákona zveril do právomoci Pôdohospodárskej platobnej agentúry konať a rozhodovať o žiadostiach žiadateľov na poskytnutie podpory v poľnohospodárskej výrobe. Postup platobnej agentúry zákonodarca ustanovil v právnej úprave §§ 16a nasl. uvedeného zákona. Povinnosťou správneho orgánu bolo v konaní postupovať v súlade s právnou úpravou ustanovenou v správnom poriadku, v zmysle ktorej bol povinný zistiť skutočný stav.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu odvolací súd mal preukázané, že žalobca ako žiadateľ si žiadosťou z 18.04.2012 uplatnil poskytnutie podpory na poľnohospodársku pôdu. Žiadosť na poskytnutie podpory na poľnohospodársku pôdu na rovnaké pôdne bloky, resp. ich časti si uplatnili aj spoločnosti AGRO BESKYD s.r.o., Bardejov a AGRO BESKYD REAL s.r.o.. Povinnosťou platobnej agentúry bolo postupovať v súlade s právnou úpravou ustanovenou v § 16b ods. 1 zákona č. 543/2007 Z.z. a vyzvať všetkých žiadateľov, aby v lehote, ktorú im zároveň určí, preukázali splnenie ustanovených podmienok a právo užívania k pôde; (právom užívania k pôde sa rozumie právo túto pôdu užívať ako vlastník, nájomca alebo na základe iného právneho dôvodu) a skutkové okolnosti vyhodnotiť vo vzájomnej súvislosti vo vzťahu k žiadostiam všetkých žiadateľov. Je síce pravdou, že žalobca doklady preukazujúce jeho oprávnenie k užívaniu pôdy predložil dodatočne, po uplynutí lehoty určenej platobnou agentúrou, avšak zákonodarca v zákone č. 543/2007 Z.z. nesplnenie lehoty na preukázanie práva užívania k pôde nepodmieňuje sankciou zánikom práva na schválenie podpory a súčasne povinnosťou platobnej agentúry bolo zistiť skutočný stav vecí, a preto bolo povinnosťou platobnej agentúry sa náležite vysporiadať s predloženými dokladmi žalobcu, tieto vyhodnotiť v kontexte s predloženými dokladmi ostatných žiadateľov a v odôvodnení sa náležite vysporiadať zo skutkovými zisteniami. Skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu preukazujú, že žiadosť o poskytnutie podpory na tú istú poľnohospodársku pôdu, resp. na jej časť podali viacerí žiadatelia a právo užívania žiadateľov k pôde je sporné, z ktorých dôvodov povinnosťou platobnej agentúry bolo postupovať v súlade s právnou úpravou správneho poriadku a vyzvať žiadateľov na podanie žaloby na civilný súd a za tým účelom správne konanie v zmysle § 29 ods. 1 správneho poriadku do vyriešenia predbežnej otázky prerušiť, resp. ak žiadatelia nevyužijú svoje právo podať civilnú žalobu, v zmysle § 40 správneho poriadku môže si sám o takejto otázke urobiť úsudok a

následne postupovať v zmysle §§ 16a a nasl. zákona č. 543/2007 Z.z..

Vzhľadom k tomu, že z administratívneho spisu vyplýva, že správne orgány oboch stupňov nevenovali dostatočnú pozornosť dokladom žalobcu preukazujúcim jeho oprávnenie k pôde, ku ktorej si uplatnil podporu, ich právny záver, že žalobca nesplnil zákonné podmienky na schválenie podpory k deklarovanej pôde treba považovať za predčasný. Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu ani skutkové zistenie, na ktoré poukazovala platobná agentúra, a to na vyhlásenie žalobcu, ktoré urobil na mieste vykonávania kontroly o neobhospodarovaní sporných kultúrnych dielov a až následne tvrdil, že na sporných KD pasie dobytok, ktorú skutočnosť podľa názoru platobnej agentúry žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. Záver správneho orgánu aj o uvedenej skutočnosti bol predčasný a teda nesprávny, keďže nijak nevyhodnotil doklady žalobcu predložené o oprávnení chovu hovädzieho dobytka - Oznámenie o registrácii prevádzkovateľa v ekologickej poľnohospodárskej výrobe vydaného Ústredným kontrolným a skúšobným ústavom poľnohospodárskym v Bratislave z 30.03.2010 č. OŽP/812/2010.

Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil žalobnú a odvolaciu námietku žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci správnymi orgánmi oboch stupňov za dôvodnú.

Odvolací súd považoval za dôvodnú aj námietku žalobcu, ktorou v žalobe a aj v odvolaní namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov. Z odôvodnenia prvostupňového správneho rozhodnutia z 15.01.2014 vyplýva, že platobná agentúra konštatuje, že žiadateľ nepredložil doklady v stanovenej lehote a doklady predložil až dňa 19.02.2013, žiadateľ nepredložením požadovaných dokladov v určenom termíne nepreukázal právo užívania k pôde a keďže podklady týkajúce sa hospodárenia predložené dotknutými osobami zodpovedali skutkovému stavu zistenému na sporných pozemkoch platobná agentúra postupovala v zmysle § 16b ods. 2 v spojitosti s § 16a zákona č. 543/2007 Z.z.. Z odôvodnenia prvostupňového správneho orgánu nijak nevyplýva, či platobná agentúra posudzovala doklady predložené žalobcom, k akým skutkovým zisteniam dospela a ako ich vyhodnotila a teda či postupovala v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 16b zákona č. 543/2007 Z.z. postupom v súlade so správnym poriadkom v súlade s uvedeným vyššie. Vzhľadom k uvedenému odôvodneniu prvostupňového správneho orgánu nespĺňa zákonné podmienky ustanovené v § 47 ods. 3 správneho poriadku, majúce za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

Pokiaľ žalovaný preskúmaným rozhodnutím prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol v podstate stotožniac sa so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového správneho rozhodnutia, nechajúc bez povšimnutia odvolaciu námietku žiadateľa (žalobcu) o nepreskúmateľnosti prvostupňového správneho rozhodnutia, jeho rozhodnutie je taktiež postihnuté vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a tým je rozporné s právnou úpravou ustanovenou v § 47 ods. 3 správneho poriadku.

Odvolací súd v danej súvislosti súčasne poukazuje na to, že žalovaný v rozhodnutí z 05.06.2013, č. z. 16094/2013 č. s. 2705/2013-640, ktorým rozhodnutie platobnej agentúry č. 500/1950/17258/2012 z 22.03.2013 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie v odôvodnení konštatuje, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že sa platobná agentúra dostatočným spôsobom nevysporiadala s dôkazmi, ktoré predložil žiadateľ, napriek skutočnosti, že zo spisového materiálu je zrejmé, že platobná agentúra predmetné doklady posudzovala. Následným rozhodnutím z 09.10.2013 č.z. 2765/2013, č.s. 3714/2013-640 žalovaný opätovne zrušil prvostupňové správne rozhodnutie platobnej agentúry č. 500/1950/17597/2012 z 11.07.2013 pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov a v odôvodnení svojho rozhodnutia vytýkal prvostupňovému správnenému orgánu - platobnej agentúre, že v konaní nepostupovala v intenciách názoru odvolacieho správneho orgánu vysloveného v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí z 05.06.2013 č. 16094/2013, ktorým bola viazaná.

Uvedené skutkové zistenia navodzujú, že prvostupňový správny orgán - platobná agentúra, ako aj žalovaný v konaní postupovali arbitrárne a svojvoľne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z dôvodov uvedených vyššie, považujúc námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za dôvodné, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta prvá zmenil tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správny rozhodnutím podľa § 250j ods. 2, písm. a/, c/, d/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p., v spojení s 492 ods. 2 S.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania z dôvodu, že v tomto konaní bol úspešný. Trovy konania si žalobca uplatnil v sume 696,62 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby - prevzatie a príprava a podanie žaloby p 08.10.2015 a podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu po 139,83 eur za úkon a režijný paušál za úkon po 8,39 eur (rok 2015) + 20% DPH v súlade s § 11 ods. 4, v spojení s § 14 ods. 1, s § 16 ods. 3 a s § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov v znení neskorších predpisov, v celosti 696,62 eur. Z uvedených dôvodov najvyšší súd žalobcovi priznal náhradu trov súdneho preskúmvacieho konania, ktoré mu vznikli právnym zastúpením advokátom v sume 696,62 eur a zaplatením súdneho poplatku za žalobu v sume 70,- eur, teda v celosti 766,62 eur.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.